

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 453/2017
22.03.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Катарине Манојловић-Андрић, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиле АА из ... чији је пуномоћник Милован Рајић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... чији је пуномоћник Предраг Васовић, адвокат из ... и ВВ из ..., ради повраћаја исплате недугованог, одлучујући о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 436/16 од 28.09.2016. године, у седници већа одржаној дана 22.03.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 436/16 од 28.09.2016. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ББ изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 436/16 од 28.09.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 3051/15 од 26.04.2016. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени ББ из ... да на име исплате недугованог тужиле АА из ... солидарно са туженим ВВ из ..., који је обавезан по пресуди П 2430/12 од 15.05.2015. године, исплати износ од 66.365,00 динара са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе - 29.11.2012. године па до коначне исплате, у року од осам дана од дана пријема писаног отправка пресуде под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, обавезани су тужени ББ из ... и ВВ из ... да тужиле АА из ... на име исплате недугованог, поред досуђеног износа од 66.365,00 динара из става првог изреке пресуде, солидарно исплате још износ од 86.297,27 динара са законском затезном каматом од дана подношења тужбе - 29.11.2012. године до коначне исплате, у року од осам дана од дана пријема писаног отправка пресуде под претњом принудног извршења. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиле солидарно накнаде парничне трошкове у износу од 134.200,00 динара у року од осам дана од дана пријема писаног отправка пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 436/16 од 28.09.2016. године одбијена је као неоснована жалба туженог ББ из ... и потврђена пресуда Основног суда у Крушевцу П 3051/15 од 26.04.2016. године.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ББ је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права. Предложио је да се о ревизији одлучује као о посебној ревизији, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, због потребе да се размотри правно питање од општег интереса за грађане - тумачење законских одредби о продавцу као обвезнику плаћања пореза на пренос апсолутних права и могућности преноса те обавезе на купца.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. тог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

У конкретном случају, по оцени Врховног касационог суда, нема потребе за разматрањем правног питања које се поставља у ревизији као питање од општег интереса.

Обвезник пореза на пренос апсолутних права је продавац, како је то прописано чланом 25. став 1. Закона о порезима на имовину, и не може се мењати вољом уговорних страна. Међутим, ако је уговором о продаји предвиђена обавеза купца да изврши ову обавезу продавца, таква одредба уговора не гаси законску обавезу продавца да плати порез, али између уговорних страна има дејство преузимања испуњења, у смислу члана 453. Закона о облигационим односима. Наведеном одредбом је прописано: да се преузимање испуњења врши уговором између дужника и трећег лица којим се овај обавезује према дужнику да испуни његову обавезу према повериоцу (став 1) и да преузималац одговара дужнику ако благовремено не испуни обавезу према повериоцу, те овај затражи испуњење од дужника (став 2). О овом правном питању се на тај начин изјашњава и судска пракса - пресуда Врховног суда Србије Рев. 4342/97 од 09.12.1998. године (Билтен судске праксе Врховног суда Србије број 1 из 1999. године).

Такође, по оцени Врховног касационог суда, у овом случају нема потребе ни за новим тумачењем права, због чега је применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужиља је тужбом поднетом 29.12.2012. године тражила наплату новчаног потраживања у износу од 140.808,00 динара. Поднеском од 04.02.2015. године тужиља је преиначила тужбу тако што је повећала тужбени захтев на износ од 152.662,27 динара. Висина новчаног потраживања тужиље не прелази износ од 362.100,60 динара - динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан извршеног преиначења тужбе.

Из изложеног следи да је побијана другостепена пресуда донета у поступку у спору мале вредности из члана 468. став 1. Закона о парничном поступку. Према члану 479. став 6. наведеног закона, против одлуке другостепеног суда у поступку у спору мале вредности није дозвољена ревизија.

С тога је, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић